

INFO TIJD INFO-TIJD INFO-TÜRK

JULI/
AUGUSTUS
1982

bulletin mensuel • monthly bulletin • maandelijks bulletin

69/70

6DE JAAR • PRIJS: 50 BF • JAARABONNEMENT: 500 BF • PCR: 000-1168701-45 •
INFO-TURK - 13/2, Ch. M. WISERPLEIN - 1040 BRUSSEL • TEL: (32-2) 230 34 72
UITGEVER: TURKS COLLECTIEF VOOR UITGAVE EN VERSPREIDING • ISSN 0770-9161

GRONDWETSONTWERP VAN MILITAIREN GOEDGEKEURD DOOR STEEDS JAKNIKKENDE VERGADERING

Het is geen verrassing... Het grondwetsontwerp dat de grondwet van 1961 moet vervangen werd op 16 augustus 1982 in zijn geheel aangenomen door de Raadgevende Vergadering, die slechts een marionet is van, en waarvan alle leden aangeduid werden door de junta. Van de 160 leden stemden er 135 voor, en slechts één tegen. De 24 andere leden waren afwezig.

Het vorige Bulletin bracht volgende mogelijkheid naar voor: "Tijdens de debatten van de Raadgevende Vergadering zouden sommige leden zich verplicht kunnen voelen te protesteren in naam van het lijdend volk en tegen het voorstel van de grondwet kunnen stemmen."

Alhoewel 25 leden, die onofficieel gerangschikt worden bij de "social-demokraten" of "radikalen", kritiek leverden op de Grondwetgevende Commissie van de Vergadering voor de opstelling van een anti-demokratische tekst, had slechts één lid de moed contra te stemmen; de 24 anderen verkozen hun afkeuring te uiten door zich te onthouden van te stemmen.

De 15-talige Grondwetgevende Commissie maakte het ontwerp bekend op 17 juli 1982 en de Raadgevende Vergadering debatteerde over de tekst van 2 tot 16 augustus. Op 17 augustus 1982 begon dezelfde Vergadering aan de debatten over 200 artikels van het ontwerp.

Volgens het tijdschema van de militaire junta zullen de debatten over de artikels afgesloten worden tegen september, en later zal de Nationale Veiligheidsraad zelf, die het laatste woord heeft over ieder wetgevend werk,

de uiteindelijke tekst doornemen. Na de nodige wijzigingen aan de tekst aangebracht te hebben zal de NVR het ontwerp in november 1982 onderwerpen aan een nationaal referendum.

EEN DESPOTISCH PRESIDENTIEEL SYSTEEM

Het ontwerp is een concreet bewijs van het soort politiek systeem dat de militairen geschikt vinden voor Turkije.

Onder het voorwendsel "de verwarring die in Turkije de laatste jaren heerste, en die resulteerde in twee militaire interventies, te voorkomen," vergroot het ontwerp openlijk de uitvoerende macht van de Staat, beperkt het de persvrijheid, uitdrukkings- en organisatievrijheid en schenkt het de militairen een grondwetgevende rol in nationale zaken.

Zie hier de voornaamste punten van het ontwerp:

- De President van de Republiek, die in de vorige grondwet van 1961 slechts ceremoniële macht had, is nu gemachtigd het Parlement te ontbinden en nieuwe verkiezingen te vragen als een regeringscrisis langer duurt dan 30 dagen.

./..

DE VOLLEDIGE TEKST VAN HET GRONDWETSONTWERP WERD IN HET ENGELS AFGEDRUKT DOOR INFO-TÜRK. LEZERS DIE DEZE WENSEN TE HEBBEN KUNNEN 200 BF (20 DM) OPSTUREN NAAR BOVENVERMELD ADRES.

- De president kan, in samenwerking met het kabinet, de noodtoestand of de krijgswet instellen in geval van natuurramp, economische crisis of bij het heropflakkeren van bloedig politiek terrorisme. In deze gevallen heeft hij de bevoegdheid bij dekreet te handelen.

- De president kan de eerste en om het even welke andere minister ontslaan.

- Het twee kamer-parlement van de grondwet van 1961 wordt vervangen door een één kamer-parlement van 400 leden en deze worden verkozen voor een periode van 5 jaar.

- De "Staatsraad" zal het raadgevend orgaan zijn om de president bij te staan. Vorige presidenten, gepensioneerde rechters van het grondwetgevend hof en ex-chefs van de staf zullen automatisch lid zijn van de Raad. 20 leden van de Raad moeten aangesteld worden door de President van de Republiek, voor een periode van 6 jaar, en 10 anderen door de overige leden.

- Andere nieuwe instellingen worden door het ontwerp opgericht: de "Hoge Raad van Rechters en Aanklagers", "Economische en Sociale Staatsraad", "Staatsakademie voor Talen" en "Hoog Scheidsrechterlijk Bestuur". De leden van deze nieuwe instellingen moeten aangesteld worden door de President van de Republiek. Langs deze organen kan de President alle administratieve, uitvoerende en juridische instellingen en zelfs alle vakbonden, verenigingen en wetenschappelijke organisaties controleren.

- Het ontwerp geeft de NVR, die reeds bestond als raadgevend orgaan vóór de militaire coup, de macht de regering richtlijnen op te leggen waarvan de toepassing verplicht is. De NVR moet voorgezeten worden door de President van de Republiek en moet bestaan uit de woordvoerder van de Turkse Grote Nationale Vergadering, de voorzitter van de Staatsraad, de Premier, de Chef van de Generale Staf, de ministers van Landsverdediging, Binnen- en Buitenlandse Zaken, de Commandanten van Land-, Lucht- en Zeemacht en de ministers die, voor iedere vergadering, door de President van de Republiek gekozen zullen worden met betrekking tot het onderwerp dat aan de orde is. De regering zal zodanig voortdurend veranderd worden in een technische staf van de militairen.

- De President kan het parlement vragen om verkiezingen in tijd van crisis een jaar uit te stellen.

- De President van de Republiek heeft de bevoegdheid bepaalde hoge ambtenaren, vooral dan de Chef van de Generale Staf, de gouverneur van de Centrale Bank en de leden van het Grondwetgevend Hof, aan te stellen.

Al deze voorzieningen wijzen erop dat Turkije, door dit ontwerp, een despotisch presidentieel systeem opgelegd krijgt en dat de Staat omgevormd wordt tot een mythisch apparaat.

Aangezien de President van de Republiek de enige heerser van het land is, die het laatste woord heeft op uitvoerend, wetgevend en juridisch gebied, wordt het parlement een machteloos orgaan. Verder zal de Grote Nationale Vergadering verboden zijn voor de dynamische linkse machten van het land. Het 2de artikel van het ontwerp verklaart dat Turkije een democratische en sekuliere staat is, gebonden aan het nationalisme van Kemal Atatürk, de stichter van de Turkse Republiek. In verscheidene artikels wordt de oprichting verboden van iedere partij die gebaseerd is op klassen of van groepen die het kommunisme, fascisme of de theokratie in Turkije willen invoeren.

BEPERKING VAN FUNDAMENTELE RECHTEN EN VRIJHEDEN

In overeenstemming met de toekomstige despotische staatsstructuur, worden alle fundamentele rechten en vrijheden, bepaald in de Europese Conventie van Mensenrechten, volledig afgeschaft.

Alhoewel artikel 11 zegt dat "ieder individu recht heeft op de fundamentele rechten en vrijheden die niet kunnen afgenomen, overgebracht of opgegeven worden," maken de beperkingen van artikels 12, 13 en 14, het onmogelijk om van deze rechten en vrijheden te genieten.

- "Persoonlijke immuniteiten, geestelijk en materieel bestaan van het individu", vermeld in artikel 16 worden nagenoeg afgeschaft onder de laatste bepaling van hetzelfde artikel dat zegt: "De bepalingen van de eerste paragraaf zullen niet als overtreden beschouwd worden in geval van het doden tijdens het uitvoeren van bevelen van bevoegde autoriteiten in noodtoestand of krijgswet."

- Artikel 17 bepaalt dat diensten die van burgers geëist worden bij noodtoestand, of in het geval de noden van het land het vereisen, niet zullen beschouwd worden als "dwangarbeid".

- De principes betreffende de vrijheid en persoonlijke veiligheid van het individu, van artikel 18, kunnen door de overheid zelfs onder normale omstandigheden afgeschaft worden.

- In artikel 20 kan de vrijheid van reizen en huisvesting beperkt worden met het doel van "gezonde en orderlijke urbanisatie" of "bescherming van publieke eigendom".

- De veiligheidsdiensten mogen individu's en hun woonplaats doorzoeken, alsook privé-eigendommen confisceren zonder toelating van het Hof.

- Kritiek op de economische politiek van de regering kan verboden worden op grond van het "voorkomen van de verspreiding van vals en voorbarig nieuws dat een weerslag zou kunnen hebben op de economie van het land.

- Publikaties kunnen in beslag genomen worden op bevel van de administratie, zonder toelating van het Hof.

- Te genieten van het organisatie-recht en het oprichten van een organisatie is bijna onmogelijk. Verenigingen die reeds bestaan kunnen op bevel van de regering ontbonden worden.

- Cultuur, Kunst en Opvoeding zullen beleid worden met één doel: het propageren van de ideologie van het Kemalisme (Atatürkisme).

- Artikel 56 legt verscheidene beperkingen op de vakbondsvrijheid op: vakbonden krijgen verbod hun mening, zelfs over de meest ernstige problemen van het land, kenbaar te maken, en te handelen volgens hun standpunten of in algemene staking te gaan of te staken uit solidariteit. Vakbonden worden dus verenigingen die slechts bevoegdheden hebben collectieve overeenkomsten te sluiten in bepaalde werkplaatsen.

- De vakbonden worden tevens onder financiële en administratieve controle van het politiek bewind geplaatst.

- Terwijl lock-out als een recht gezien wordt in het ontwerp, is staken verboden in arbeidsplaatsen waar minder dan 10 arbeiders werken.

- Er wordt een gedwongen scheidsrechterlijk systeem opgelegd en de Hoge Scheidsrechterlijke Raad wordt een grondwettelijk orgaan. Daardoor wordt de rol van vakbonden in arbeidsrelaties bijna nihil.

- Artikel 57 zegt: "Collectieve overeenkomsten mogen geen bepalingen bevatten die tegen de wetsbepalingen indruisen", ook de vrijheid van collectieve onderhandeling wordt beperkt.

- De President van de Republiek heeft de bevoegdheid om het even welke minister te ontslaan, de Nationale Vergadering te ontbinden en de Gewapende Strijdkrachten opdracht te geven wapens te gebruiken.

- Organisatie of publikatie gebaseerd op een sociale klasse of gesprekken over het objectief bestaan van sociale klassen worden als een misdaad beschouwd.
- De Nationale Vergadering heeft niet langer de bevoegdheid amnestie toe te staan aan degenen die veroordeeld werden voor het vormen van een politieke partij of vereniging op basis van een sociale klasse of voor het uitdrukken van dergelijke meningen.

DRUK VAN GENERAAL EVREN EN REAKTIES

Juist vóór de debatten over het ontwerp, op 25 juli 1982 in Erdek, verklaarde Generaal Kenan Evren, Chef van de NVR, met het doel de leden van de Raadgevende Vergadering te dwingen de tekst te aanvaarden: "Het ontwerp is niet helemaal af, ik wil alleen maar benadrukken dat de moeilijkheden die we doorgemaakt hebben een gevolg waren van de vorige grondwet (van 1961), en dat we alle nodige maatregelen zullen treffen om een herhaling van de gemaakte fouten te voorkomen. Eens ze volledig is zal niemand iets kunnen zeggen tegen de nieuwe grondwet. De ideologie van het Turkse volk komt overeen met de principes en idealen van Atatürk. We zullen deze ideologie leren aan de komende generaties, en we zullen ze tot leerstof maken in onze scholen. Individu's hebben rechten en vrijheden maar ze hebben ze alleen overgedragen aan de Staat. Natuurlijk zullen er verenigingen bestaan maar ze zullen hun activiteiten beperken tot hun originele bestaansredenen." Wat betreft de onbeperkte macht die toegekend wordt aan de President van de Republiek, zei Evren: "Als we niet kunnen geloven in een president die verkozen werd binnen de natie, wie moeten we dan vertrouwen? Verenigingen?"

Tijdens de debatten van de Raadgevende Vergadering bezocht Generaal Evren samen met 4 andere leden van de militaire junta, een paar maal de marionetten-vergadering en volgde de werken om zijn 160 leden te beïnvloeden. Tijdens zijn eerste bezoek aan de Vergadering verklaarde één van de leden uit het publiek dat de enige kandidaat voor eerste president van de republiek van het nieuwe tijdperk, Generaal Evren is.

Alhoewel de leiders en vervolgd afgevaardigden van de ontbonden politieke partijen verbod hebben om hun mening over het grondwetsontwerp kenbaar te maken, deden vele Turkse intellectuelen, redacteuren en bekende personen dit wel, en reageerden op de anti-demokratische bepalingen van het ontwerp. Enkele voorbeelden:

Sevket Yılmaz, Voorzitter van Türk-Is: "Deze grondwet zal een eind maken aan de arbeidsbeweging."

Dagblad Cumhuriyet: "Bepaalde artikels van het ontwerp over sociaal recht zijn een reproductie van de voorstellen van de Confederatie van Turkse Zakenlui en Industriëlen (TISK)". (Onder de 15 leden van de Grondwetgevende Commissie bevond zich inderdaad de secretaris-generaal van TISK, terwijl er geen vertegenwoordiger van de arbeidsbeweging was.)

Nail Güreli, Voorzitter van de Turkse Journalistenbond (TGS): "Het grondwetsontwerp is conservatief en achter op onze tijd. Het beperkt de persvrijheid, de basisrechten en -vrijheden en vervormt de sociale kenmerken van de Turkse Staat."

Professor Erdem Aksoy, ex-president van de Technische Universiteit van de Zwarte Zee: "De nieuwe grondwet streeft naar onveiligheid en stagnatie en ze laat na om de werkelijkheid van Turkije in de ogen te zien."

Ismail Cem, redakteur van het dagblad Günes: "Ik vraag me af wat mijn Zwitserse leraar zou denken van deze grondwet. Indien ik dergelijke tekst opgesteld had was ik gezakt voor mijn examens."

Mümtaz Soysal, Professor in Wetgevend Recht en Redakteur van het dagblad Milliyet: "De jas, die eerst te ruim gevonden werd voor het publiek is nu te krap. Het Turkse volk is niet zoveel achter op deze tijd of zo primitief dat het moet veroordeeld worden tot zo'n grondwet."

Attila Sav, Voorzitter van de Unie van Turkse Balie-verenigingen: "Deze grondwet, die niet genoeg vertrouwen stelt in justitie, en anderzijds overdreven bevoegdheid geeft aan de administratie, kan gemakkelijk de weg openen voor een autoritair regime."

Professor Ulkü Azrak van de Rechtsfaculteit van Istanbul: "De bepaling over het aanstellen van een president is totaal in strijd met het begrip van een hedendaagse staat geregeerd door het recht."

Ugur Mumcu, redakteur van het dagblad Cumhuriyet: "Deze ontwikkeling is een droeve en bittere stap in de 2 eeuwen-oude grondwettelijke traditie van Turkije."

Oktay Eksi, redakteur van het dagblad Hürriyet: "Dit ontwerp is wat men noemt eten geven met een lepel, en met de greep van de lepel een oog uitsteken."

Server Tanilli, Professor in de Rechten, die sinds 1978 verlamd is na een gewapende aanval van de fascistische Grietze Wolven: "Met deze grondwet kan slechts het fascisme gegrondvest worden."

Ondanks deze kritieken nam de ja-knikkende Vergadering het anti-demokratisch ontwerp in zijn geheel aan en het ziet ernaar uit dat, op een paar bepalingen na, de 200 artikels van de nieuwe grondwet één voor één aangenomen zullen worden, en, zoals Professor Tanilli zegt, het fascistisch regime grondwettelijk zal worden in Turkije.

VERKIEZINGEN VAN EN DOOR TOEKOMSTIGE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK

- De *Woordvoerder van de Raadgevende Vergadering, Sadi Irmak*, zei: "Generaal Evren is de enige kandidaat als toekomstig president van de Republiek..." (H-16.7)

- *Evren gaat door met het houden van dorpsbezoeken en gesprekken met de bevolking. Over de bewering dat zijn trips door het land net een verkiezingscampagne zijn*, zei hij: "Wij hebben het niet nodig verkozen te worden. We zullen het land dienen zolang we leven, en goed ook, maar we hoeven niet te bedelen voor stemmen..." (DN-25.6)

- In *Kurtbogazi* zei Evren: "De Turkse natie is intelligent, maar hield deze intelligentie steeds binnen zijn hoofd..."

- Tijdens zijn bezoek aan de Hogeschool van Haydarpasa in Istanbul, zei Evren: "Als de vijand een wapen heeft dat de andere niet heeft, hoe moet men de oorlog dan winnen? Waarom zouden wij geen kernbom hebben zoals andere landen?"

- *Keuvelend met boeren in een stadje van het distrikt Bala*, antwoordde Generaal Evren als volgt op hun vragen: "Als God het geeft zullen we kunnen tegemoet komen aan uw wensen...". Evren leverde trouwens ook kritiek op de boeren die hun traktor als privé-voertuig gebruiken. (C-21.2)

WETGEVING VAN DE JUNTA

De militaire premier, Bülent Ulusu, maakte op zijn persconferentie van 27 juni bekend dat tijdens de periode na 12 september 1980, 411 wetsontwerpen voorgelegd werden door de regering aan de wetgever, 282 daarvan werden goedgekeurd en van kracht. Naast deze die voorbereid werden door de regering, werden er 96 wetten opgesteld door de NVR. Sinds 12 september 1980 gingen dus 378 wetten in voege. (Volgens een dekreet worden alle wetten van de junta beschouwd als grondwettelijke bepalingen.)

ATATURKISCHE CATECHESE

De Generale Staf van de Turkse Gewapende Strijdkrachten besloot een boek over de ideologie van Atatürk te publiceren. Deze catechese zal eerst in militaire scholen als leerboek gebruikt worden.

2000 RECHTERS NEMEN ONTSLAG

Na de oprichting van de Hoge Raad van Rechters en Aanklagers, waarvan alle leden aangeduid werden door Evren, namen 2000 rechters en aanklagers ont-

slag, verklarend dat de rechterlijke autonomie niet meer bestaat. (H-16.6)

EED VAN NIEUWE AMBTENAREN

Volgens een nieuwe wet op het staatspersoneel moeten nieuw benoemde staatsambtenaren beginnen met trouw te zweren aan het Atatürkisme, door hun handen op een tafel, die bedekt is met de Turkse vlag, te leggen en te kijken naar een buste van Atatürk.

NIET MEER NAAR LINKS

De Centrale Bank besloot de munt van 5 TL te veranderen. De halve maan en de ster op het geldstuk zullen naar rechts kijken terwijl ze tot nu naar links keken. (M-17.7)

FASCISTISCHE LEIDERS VRIJGELATEN

Op het proces van de Partij van Nationalistische Aktie (MHP) werden op 7 juli nog 2 ambtenaren, Yasar Okuyan en Sadi Somuncuoglu, vrijgelaten door het militair tribunaal. Tot heden werden 336 van de 498 beschuldigen vrijgelaten. (H-8.7)

 STAATSTERREUR

ECEVIT MISSCHIEN NAAR GEVANGENIS

Op 6 juli veroordeelde een krijgswethof de Turkse ex-premier Ecevit tot een nieuwe gevangenisstraf van 3 maand en 27 dagen, op beschuldiging van het overtreden van het militair verbod op publieke verklaringen van ex-partijleiders. De oorspronkelijke veroordeling van Ecevit was 2 maand en 27 dagen gevangenis, maar werd vermeerderd met een maand omdat hij in februari j.l. voorwaardelijk vrijgelaten werd. Deze keer zal de dichter-politiker hiervan niet kunnen genieten. De ten laste legging betreft een politieke commentaar die hij schreef voor het Duitse weekblad Der Spiegel.

In een ander proces vroeg de aanklager 5 jaar gevangenis voor Ecevit wegens een verklaring die in een Deense krant verscheen. Ecevit beweert dat hij zo'n verklaring nooit afgelegd heeft.

(De volledige tekst van de verdediging van Ecevit voor de rechter van zijn artikel in Der Spiegel is beschikbaar in het engels. Lezers kunnen het bestellen door 60 BF - 3 DM over te maken aan Info-Türk.)

GEVANGENISSEN OVERBELAST

Minister van Justitie Montes zei dat de burgerlijke gevangenis vol zitten met 85.000 gevangenen en beschuldigen terwijl hun capaciteit rond de 55.000 personen schommelt. Gezien de 640 bestaande gevangenis niet voldoen bouwt het ministerie 46 nieuwe gevangenis.

OFFICIELE CIJFERS OVER REPRESSIE

Enkele officiële cijfers, vrijgegeven door het Hoofdkwartier van de Turkse Generale Staf:

Sinds de instelling van de Krijgswet, dus sinds 26 december 1978, werden 141.229 personen in hechtenis genomen, 42.765 op bevel van de rechtbank gearresteerd en 18.573 veroordeeld tot verschillende ge-

vangenisstraffen. Het aantal vrijgelatenen is 79.791. Er worden nog steeds 7.662 personen gezocht door de militaire overheid.

Sinds diezelfde datum werden 30.773 zaken overgemaakt aan militaire tribunaal, 11.100 daarvan hadden een veroordeling tot gevolg, 7.041 vrijspraak en 4.212 zaken werden overgemaakt aan burgerlijke rechtbanken. De rest wordt nog steeds onderzocht door de militaire rechters. Het aantal rechtspraken per maand steeg tot 941 na de coup, terwijl dit 267 was in de periode tussen 26 december 1978 en 12 september 1980.

3 MILJOEN GEREGISTREERD

Het Algemeen Direktorat van de Publieke Veiligheid richtte een centrum voor Verzameling van Gegevens op, met het doel alle burgers met al hun bijzonderheden te registreren. In een periode van 21 maand werden 3 miljoen personen geregistreerd. De overheid maakte bekend dat, "dankzij dit centrum, 36.771 personen gevat werden door de politie.

PUBLIKATIE VAN NOTULEN VERBODEN

Het Krijgswetbevel van Ankara meldde dat de publikatie van de volledige tekst van de notulen van de militaire rechtbanken onder de vorm van boeken of pamfletten, verboden is. Dagbladen en periodieken mogen alleen uittreksels publiceren die verstrekt werden door de militaire tribunaal.

BASTURK: IK WERD GESLAGEN DOOR POLITIE

Abdullah Bastürk, voorzitter van de verboden arbeidsconfederatie DISK, vertelde het militaire hof op 1 juli 1982 dat hij 80 á 100 slagen kreeg van de politie-onderzoekers tijdens het 1ste stadium van zijn gevangenschap. Bastürk verklaarde dat hij gedwongen werd te luisteren naar de schreeuwen van andere ge-
/..

vangenen, terwijl hij geblinddoekt op een ijzeren stoel zat. De leider van DISK protesteerde tegen het feit dat een schriftelijke klacht over zijn slechte behandeling, die hij aan het tribunaal overhandigde, uit het dossier verwijderd werd.

Tijdens zijn ondervraging ontkende Bastürk de beweringen van de aanklager dat er banden bestonden tussen DISK en de clandestiene TKP. Hij herinnerde eraan dat een boodschap van het algemeen secretariaat van TKP teruggezonden werd door de administratie van DISK en hij zei: "Niemand kan bewijzen dat wij iets te maken hadden met de kommunistische beweging. Wij waren steeds de verdedigers van de rechten en de vrijheden bepaald in de grondwet van 1961."

Volgens Bastürk begon de militaire rechter op 9 juli 1982 met de ondervraging van Fehmi Isiklar, algemeen sekretaris van DISK. Hij ontkende de bewering banden te hebben met de TKP en zei: "Ik ben socialist, en mijn socialistische zienswijze is gebaseerd op mijn patriotisme."

De militaire aanklager stelde trouwens nieuwe procedures in tegen de ambtenaren van DISK. Ze zullen terechtstaan voor het 3de militair hof van het krijgswetbevel van Istanbul, op beschuldiging van het beledigen van ex-premier Süleyman Demirel.

◇ **Vakbondsmensen aangehouden:** Het 1ste militair hof van het KWB van Istanbul begon aan het proces van de 6 ambtenaren van de Vakbond voor Arbeiders in de Voedingssector, (Pak-Sat-Is), omdat deze, vóór de militaire coup, het modelreglement van DISK aannam voor zijn aangesloten vakbonden.

◇ **85 Arbeiders Veroordeeld:** 85 arbeiders van de Textiefabriek SASA in Adana werden op 6 juli 82 elk tot 75 dagen gevangenis veroordeeld wegens de protestactie die ze voerden tegen het ontslag van hun kameraden vóór de militaire staatsgreep.

◇ **6 Postbeambten Veroordeeld:** Het 1ste militair hof van het KWB van Istanbul veroordeelde Yurdusev Ozsekmenler, voorzitter van de Vereniging van Postbeambten, en 6 andere vertegenwoordigers, tot 10 jaar en 8 maand gevangenis elk.

PROCES VAN PACIFISTEN

Het proces van de 30 leden van het Turkse Vredescomité, inclusief dat van de gepensioneerde ambassadeur, Mahmut Dikerdem, en Voorzitter van de Balie van Istanbul Orhan Apaydin en 5 ex-afgevaardigden, begon op 24 juli. Op de 1ste zitting stelde het hof voor dat de gedaagden het proces één voor één, in alfabetische volgorde, zouden bijwonen en dat de procedures op band zouden vastgelegd worden. In naam van de gedaagden zei Orhan Apaydin, dat 26 van de 30 gedaagden onder arrest staan en dat het niet nodig is de zaak individueel verder te zetten. "Ik sta terecht wegens het verdedigen van de vrijheid, de democratie en de vrede van vóór 12 september. Deze daad kan nooit als een misdaad gezien worden," zei hij.

Op 30 juli 1982 maakte Amnesty International in een persbericht bekend dat Mahmut Dikerdem, 66 jaar, overgebracht werd naar het militair hospitaal, wegens een prostaatgezwell, (waarschijnlijk kwaadaardig), dikke darmontsteking, een verzwering en allergie. Hij urineerde bloed.

◇ **Procedures Tegen de Balie:** De militaire aanklager van Istanbul spande rechtsprocedures in tegen alle advocaten die in de Beheerraad van de Balieverenigingen van Istanbul zaten. Voorzitter Orhan Apaydin en zijn collega's worden ervan beschuldigd deelgenomen te hebben aan activiteiten van DISK.

◇ **TMMOB Voor Militaire Rechtbank:** Het proces van de Beheerraad van de Unie van Architecten en Ingenieurs (TMMOB) begon op 20 juli 1982 voor het

1ste militair hof van het KWB van Ankara. Voorzitter Teoman Oztürk en zijn 15 collega's staan terecht voor 4 verschillende beschuldigingen en kunnen ieder 4 jaar gevangenis krijgen.

◇ **242 Leraars Veroordeeld:** Voor een militair hof van Ankara begon op 26 juni het proces van 178 leraars, wegens hun deelname aan een protestactie in 1979, de militaire aanklager vraagt voor elk 6 maand gevangenis. Anderzijds werden 64 leraars van de Buca Hogeschool van Izmir op 28 juni 1982 voor een strafrechterlijk hof gebracht wegens een boycotactie. Ieder van hen kan 6 maand gevangenis krijgen.

6 LEGEROFFICIEREN GEARRESTEERD

Het Legerbevel maakte bekend dat bepaalde officieren en kadetten ontslagen werden uit de oorlogsschool en dat 6 van hen gearresteerd werden wegens hun relaties met clandestiene linkse organisaties.

Op 5 juni 1982 begon het 3de militair hof van het KWB van Ankara aan het proces van 12 luitenanten, die lid zouden geweest zijn van de Revolutionaire Weg (Dev-Yol). Op 10 juli werden nog 6 luitenanten en één kadet voor het 2de militair hof van het KWB van Ankara gebracht voor dezelfde beschuldiging.

VEROORDELINGEN

In juni en juli veroordeelden de militaire tribunaal 9 politieke activisten ter dood. Op 23 juni veroordeelde het MT van het KWB van Izmir een militant van de Revolutionaire Voorhoede van het Volk (HDO), Rasit Tez, ter dood. Op 14 juli werden Cafer Yılmaz en Kemal Kesen, 2 linkse activisten ter dood veroordeeld door een MT in Erzurum. Twee dagen later, in Antalya, veroordeelde een militair hof 4 rechtse activisten, Sait Demirtekin, Osman Yılmaz, Mustafa Gulnar en Muhsin Kahya, tot de dood. Dezelfde dag veroordeelde een MT in Adana 2 militanten van HDO, Kenan Dogan en Mustafa Ozdemir, ter dood.

In 2 maand tijd hadden vele politieke processen voor militaire tribunaal veroordelingen tot gevangenisstraf tot gevolg. Hier volgt het aantal veroordeelden van elke politieke partij:

Revolutionaire Weg (Dev-Yol): 80, Koerdische organisatie Ala Rizgari: 93, Progressieve Jeugdvereniging (IGD): 47, Revolutionaire Weg van het Volk (DHY): 15, Revolutionair Front (DC): 13, Revolutionaire KP van Turkije (TDKP): 3, Revolutionaire Unie van het Volk (DHB): 3, Revolutionair Links (Dev-Sol): 2, Eenheid voor Marxistisch-Leninistische Propaganda (MLSPB): 1, Arbeiderspartij van Koerdistan (PKK): 1, Idealistische Jongerenvereniging (UGD): 26.

544 EISEN VOOR DOODSTRAF

In een periode van 2 maanden openden de militaire aanklagers nieuwe processen tegen politieke activisten en vroegen ze voor 544 van hen de doodstraf. Het totaal aantal doodstrafzaken bereikte eind juli 5129. In de volgende lijst van nieuwe zaken staat het aantal doodstrafzaken tussen haakjes, na het aantal beschuldigden.

- Revolutionaire Weg (Dev-Yol): 7/6 in Erzurum, 687 (259); 17/6 in Istanbul, 386 (85); 19/7 in Ankara 1 (1); 30/7 in Ankara, 49 (24); 31/7 in Erzurum, 39 (6); 11/7 in Ankara, 40 (-).
- Arbeiderspartij van Koerdistan (PKK): 12/6 in Mardin, 385 (123).
- Unie van Revolutionaire Kommunisten van Turkije: 17/6 in Istanbul, 38(7); 11/7 in Ankara 14(-).
- Extreem Rechts: 14/7 in Bursa, 116(18); 17/7 in Izmir, 27(4).

----- TURKSE MILITAIRE JUNTA VOOR COMMISSIE VAN MENSENRECHTEN -----

Naar aanleiding van de Resolutie van de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa dienden 5 Europese regeringen op 1 juli 1982 een klacht in tegen het Turkse militair regime bij de Europese Commissie van Mensenrechten in Straatsburg.

De regeringen van Denemarken, Frankrijk, Noorwegen, Nederland en Zweden beschuldigden het Turks regime ervan de Europese Conventie van Mensenrechten, door Turkije ondertekend, overtreden te hebben:

- Artikel 3 (Verbod van folteren en onmenselijke of vernederende straffen of behandelingen)
- Artikel 5 (Recht van het individu op vrijheid en veiligheid)
- Artikel 6 (Recht op een eerlijk proces voor een onafhankelijk en onpartijdig tribunaal)
- Artikel 9 (Vrijheid van opinie, geweten en godsdienst)
- Artikel 10 (Vrijheid van meningsuiting)
- Artikel 11 (Vrijheid van vergaderen en verenigen)

De Turkse regering heeft 3 maand de tijd om schriftelijk te antwoorden op deze klachten. Een woordvoerder van het Turks Ministerie van Buitenlandse Zaken zei dat Turkije zijn houding kenbaar zal maken na de aanklacht bestudeerd te hebben.

RESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT TEN GUNSTE VAN JUNTA

Op 8 juli 1982 nam het Europees Parlement het rapport Von Hassel, ten gunste van de junta, aan. Van de 214 aanwezige afgevaardigden stemden 105 voor, 100 tegen en 9 onthielden zich.

Alhoewel de nieuwe resolutie zijn bezorgdheid uitdrukt over de beperking van de mensenrechten in Turkije, zonder de anti-demokratische praktijken van de junta te veroordelen, zegt ze dat het Europees Parlement:

"- gelooft dat Turkije, in deze uiterst kritieke periode van de geschiedenis, begrip moet krijgen van zijn westerse partners, vooral van de lidstaten van de Gemeenschap,

"- de regeringen van de lidstaten vraagt wat kan gedaan worden om investeringen voor Turkije aan te trekken, na de terugkeer naar de democratie,

"- een beroep doet op de Commissie om aan te bevelen dat de Raad het 4de Financieel Protocol tussen Turkije en de EEG zou goedkeuren, naargelang de verschillende stadia van de terugkeer naar de democratie doorlopen worden.

Tijdens de debatten over het rapport stelden socialisten en kommunisten verscheidene amendementen voor ter veroordeling van het Turks regime, maar ze konden de vereiste meerderheid niet krijgen.

- Linkse Aktivisten: 19/6 in Erzurum, 65 (14); 28/7 in Ankara, 3 (3).
- Kommunistische Revolutionaire Partij van Turkije (TKDP): 19/6 in Adana, 38(-); 2/7 in Ankara 55 (-); 30/7 in Istanbul, 18(-).
- Kommunistische Partij van Turkije (TKP): 17/6 in Istanbul, 98 (-).
- Aktie-Eenheid (EB): 12/7 in Ankara, 18 (-).
- Bevrijding: 12/7 in Ankara, 15(-); 13/7 in Antalya, 16 (-).
- Socialistische Arbeidspartij van Turkije (TSIP): Istanbul, 16 (-).

Anderzijds voltrok de militaire junta in juni nog 2 doodvonnisen, zodat het totaal aantal slachtoffers van de doodstraf, sinds de coup, tot 17 steeg. Sehabettin Ovali en Adnan Kavaklı, die opgehangen werden op 13 juni in Sinop en op 18 juni in Ankara, waren veroordeeld wegens niet-politieke daden.

MENSENJACHTEN: 4 DODEN

De veiligheidsdiensten hielden de laatste 2 maanden weer mensenjachten en doodden op straat op 3 juni een militant van Dev-Sol in Istanbul en op 25 juni 3 militanten van de KP van Turkije / Marxistisch-Leninistisch in Kahramanmaraş.

De militairen beweerden in dezelfde periode 37 leden van Dev-Yol, 17 van TKP-ML, 44 van DDKD (PKK), 15 van het Revolutionair Front, 3 van de Revolutionaire Bevrijding, 2 van het Populair Bevrijdingsfront/partij van Turkije (THKP/C) en 28 linkse personen gearresteerd te hebben.

KLACHTEN OVER FOLTERING

Stichting Turkije Informatie, Nederland, meldde dat 250 politieke gevangenen in de militaire gevangenis van Gölcük in hongerstaking gingen uit protest tegen de systematische foltering en de slechte behandeling.

Op 2 juni verklaarde Hasan Sensoy op het proces van MLSPB in Istanbul dat de omstandigheden in de gevangenissen onmenselijk zijn en dat men de gevangenen gedurende 6 maanden belette hun advocaten te spreken.

De beschuldigden van de zaak Dev-Yol in Amasya, de zaak TKP in Ankara en de zaak van het Revolutionair Front in Ankara zeiden tijdens hun proces allen dat hun ondervraging door de politie verliep onder foltering.

DRUK OP HET INTELLECTUEEL LEVEN

Het Krijgswetbevel van de streek van Konya verbood op 15 juni 1982 de verschijning van het dagblad "Yeni Nesil".

Een novelle, getiteld "Morgen... Morgen..." werd op bevel van het KWB van Istanbul in beslag en er werd een rechtsgeding ingespannen tegen de auteur, Mw Pinar Kür.

Het KWB van Eskisehir verbood de publikatie van het nieuwsblad "Istikbal".

De Ministerraad verbood de verspreiding in Turkije van 33 publikaties die in het buienland gedrukt worden.

Uit protest tegen de nieuwe maatregelen in het hoger onderwijs, die de wetenschappelijke en administratieve autonomie van de universiteiten onderdrukken, namen 33 universiteitsprofessoren ontslag. Volgens een artikel dat verscheen in het dagblad Cumhuriyet van 12 juli 1982 zijn 78 percent van de universiteitsprofessoren tegen de nieuwe regeling.

Zoals de nieuwe wet op het hoger onderwijs het voorschrijft benoemde Generaal Evren voor alle universiteiten nieuwe rektors.

Uitgever Recip Marasli van de Komal Uitgeverij werd door een militair hof van Istanbul veroordeeld tot 4 jaar gevangenis wegens "separatisme". De verantwoordelijke uitgever van het dagblad Cumhuriyet

Okay Gönensin, werd tot 15 dagen gevangenis veroordeeld.

REPRESSIE IN HET BUITENLAND

- Het ultimatum dat aan 14 Turkse burgers gesteld werd om zich over te geven aan de militaire overheid, verstreek op 8 juni 1982. Eén der gezochten, de bekende zanger Cem Karaca, werd op 8 juni per regeringsdecreet beroofd van de Turkse nationaliteit. Tot

nu toe gaf de Turkse overheid 384 personen bevel zich over te geven, 5 van hen die dit weigerden verloren de Turkse nationaliteit en de anderen worden bedreigt door hetzelfde gevaar.

- De Turkse regering vroeg Europese regeringen om uitlevering van 47 Turkse burgers, die gezocht worden voor medeplichtigheid aan politieke terreur.

- De Israëlsche overheid beweert dat ze tijdens de militaire operatie in Libanon, 53 Turkse politieke activisten gevangen nam in Palestijnse kampen.

SOCIAAL EN EKONOMISCH LEVEN

EEN COUP VAN MONOPOLIES

De vlucht naar Zwitserland van makelaar Cevher Ozden, gekend als "Bankier Kastelli", op 22 juni 82, en de liquidatie-eis, die ingediend werd door 3 maatschappijen waarvan hij eigenaar is, waren de hoofdbrokken in Turkije's actualiteit deze zomer. Het incident Kastelli deed zich voor toen de schulden van de banken, die hun deposito-certificaten verhandelden, uiterst hoog opliepen. De deposito-certificaten die door Kastelli en zijn ondernemingen Bimtas en Mentas op de markt gegooid werden, zouden tesamen met de intrestcoupons, opgelopen hebben tot 86 biljoen TL.

Het is de eerste maal dat dergelijke grote onderneming ineenviel sinds de toepassing van de aanmoedigingen van 24 januari. De val van "Bankier Kastelli" is in ieder geval een keerpunt in het proces van de concentratie van kapitaal en van het steeds machtiger worden van het financieringskapitaal door liquidatie van kleine ondernemingen. De voornaamste slachtoffers van dit schandaal zijn kleine en zelfs middelgro-

te ondernemingen, voor wie de makelaars de enige financieringsbron waren. De andere slachtoffers zijn de verschillende categorieën van de kleine bourgeoisie, die hun bescheiden spaargelden investeerden bij private makelaars. Deze lagen van de maatschappij staan voor een jaarlijkse inflatie van 50 ten honderd en kunnen zichzelf hiervan slechts redden door hun spaargelden te investeren in ruil voor een jaarlijkse intrest van 50 á 60 percent. Door het schandaal Kastelli zijn ze deze remedie nu kwijt en sommigen hebben al hun spaargeld verloren. Ze werden veroordeeld tot een elendig leven.

Het dagblad Hürriyet, verdediger van de belangen van de big business, zegt in zijn nummer van 26 juni 82 dat een nieuw tijdperk in de Turkse economie begint: "De schok van 22 juni was een nieuwe stap in de toepassing van de economische politiek van 24 januari 1980, 't is te zeggen, er moeten bepaalde wijzigingen aangebracht worden wat betreft de objectieven zonder een fundamentele verandering te brengen in de essentie. Dit nieuw tijdperk zal het stempel dragen van de grote banken en de financieringsholdings,

./..

VERZET EN SOLIDARITEIT

- Een groep genoemd "Demokraten van Turkije" startte in de VS een solidariteitscampagne en deed een oproep tot democratische organisaties om hun bezorgdheid uit te drukken over de ernstige overtredingen van de mensenrechten in Turkije.
 - De Verenigde Staalarbeiders van Amerika, de Verenigde Internationale Unie van Arbeiders in Voeding en Handel en de PEN-club van Puerto Rico zonden protestboodschappen aan Generaal Evren.
 - De jongerenafdeling van ACLI organiseerde in juni 82 een Vredesfestival (festa della Pace) in Italië. De vertegenwoordiger van DISK, Yücel Top, was aanwezig en richtte het woord tot het publiek.
 - Op de vraag van Ernest Glinne, voorzitter van de socialistische groep van het EP, antwoordde Leo Tindemans, de Belgische minister van Buitenlandse Zaken, dat de Belgische regering de aandacht van de Turkse overheid vestigde op de bezorgdheid over de Koerdische socialistische ex-burgemeester van Diyarbakir, Mehdi Zana, die in de militaire gevangenis gefolterd werd.
 - De Belgische socialistische afgevaardigde Claude Dejardin, stelde Leo Tindemans 2 vragen over de houding van de Belgische regering tegenover de schendingen van de mensenrechten in Turkije en de relaties tussen Turkije en de EEG.
 - De Jonge Kommunisten van België organiseerden in juni in Luik een solidariteitsavond met de Demokraten van Turkije.
 - De Internationale Federatie van Metaalarbeiders schraptte het lidmaatschap van 2 Turkse vakbonden, de Vakbond van Metaalarbeiders en de Vakbond van Dokwerkers, wegens hun stilte over de schending van de vakbondsrechten in Turkije.
 - Een delegatie van het Samenwerkend Bureau van DISK woonde de Internationale Conferentie bij die tussen 1 en 23 juni 82 gehouden werd door ILO in Zwitserland. Een vertegenwoordiger gaf uitleg over de schending van de mensenrechten in Turkije.
 - Een delegatie van ILO bezocht eind juli 1982 Turkije en sprak met autoriteiten en met ambtenaren van Türk-Is, en woonde tevens het proces van DISK bij. De delegatie drukte zijn bezorgdheid uit over de beperking van de sociale rechten, bepaald in het grondwetsontwerp.
 - Een TV-programma ten gunste van de Turkse militaire junta, gerealiseerd door Jesus Gonzales Green, lokte heftige reacties uit in de Spaanse publieke opinie. N.a.v. het programma "El Golpe A la Turca" dienden vele afgevaardigden in het parlement een motie in die het ontslag van de producer vraagt.
 - Franse academici weigerden in Istanbul een congres bij te wonen uit protest tegen de schending van de mensenrechten in Turkije.
 - Waarnemers van de vakbonden die aangesloten zijn bij de Wereldfederatie van Vakbonden en bij de Internationale Vereniging van Democratische Advokaten, die de DISK-processen bijwoonden, hielden op 9 juli in Parijs een meeting teneinde de nieuwe ontwikkelingen in de zaak en de algemene situatie in Turkije te onderzoeken.
 - Revolutionaire Weg (Dev-Yol), de Arbeidspartij van Koerdistan (PKK), de Arbeidspartij van Turkije (TEP), de Socialistische Partij van het Vaderland (SVP), de Kommunistische Arbeiderspartij van Turkije / Marxistisch-Leninistisch (TKP/ML), Revolutionaire Strijd, de Stem van de Werker en de Onmiddellijke Aktie-groep vormden samen het Verzetsfront tegen Fascisme (FKBDC). In zijn 1ste communiqué zegt het front dat de dringendste taak het omverwerpen van de fascistische junta is en het samenstellen van een democratische volksregering.
-

niet van de kleine banken of de privé-bankiers. Het proces van het oprichten van grote financieringsholdings zal versneld worden. De ondernemingen die het bankroep in de ogen zien zullen opgeslorpt worden door grotere. Vanaf nu zullen de grote banken en de financieringsholdings de nationale economie leiden..."

Ondanks het feit dat de hoofdschuldige van dit schandaal de militaire junta is, die de economische politiek invoerde die het IMF oplegde, vond Generaal Evren een zondebok, en teneinde het prestige van de junta te redden, dwong Evren vice-premier Turgut Ozal en Minister van Financiën Erdem, ontslag te nemen. Ozal, die bekend staat als de opbouwer van de soberheidsmaatregelen, en die de reputatie van "economische tsaar van Turkije" genoot, werd vervangen

door Adnan Basar Kafaoglu, die de adviseur van Generaal Evren was voor economische zaken.

Na Minister van Financiën benoemd te zijn, verklaarde Kafaoglu dat er geen grote verandering komt in de economische politiek, maar hij maakte bekend dat hij van plan is het intrestpercentage te verlagen en de anti-inflatie politiek te versoepelen, om de industriëlen tevreden te stellen. Het belangrijkste echter is dat de nieuwe "tsaar" verklaarde dat het, teneinde een herhaling van het schandaal Kastelli te vermijden, beter is alleen grote kapitalen aan te moedigen ipv alle ondernemingen te steunen. Als bevestiging van deze houding vergaderde hij met de 5 grootste kapitalisten van Turkije en vroeg hen hun mening voor de nieuwe oriëntatie van de economie.

BUITENLANDSE RELATIES

TURKIJE - USA

Volgens de News Statesman van 14 mei 1982 krijgen de Amerikaanse Rapid Deployment Joint Task Force nieuwe basis-faciliteiten in Oost-Turkije. De plannen werden goed geheim gehouden. Een "groep op hoog niveau" van Amerikaanse en Turkse ambtenaren werkten aan de plannen, maar er lekten weinig details uit tot verleden maand de neerstorting van een VS-transportvliegtuig C-130 in Oost-Turkije de aanwezigheid bekend maakte, onder de doden, van ambtenaren die werkten aan de plannen. Het zou kunnen dat dit, voor een groep Turkse officieren, slechts voorbereidende stappen zijn voor een nog meer ambitieus plan. Wanneer het Witte Huis akkoord is en als alles naar wens verloopt, hopen deze "Jonge Turken" dat hun leger de grens met Irak zal overschrijden om de noordelijke Koerdische provincies van

die door Groot-Brittannië afgenomen werden als Turkije's straf voor het verliezen van de eerste wereldoorlog, terug te winnen.

De NAVO-top van 10 juni in Bonn benadrukte het "gemeenschappelijk belang in de veiligheid, stabiliteit en soevereine onafhankelijkheid van de landen buiten het NAVO-gebied" en het klaarstaan van alle leden van de alliantie om "direkt of indirect" bij te dragen om dit te verzekeren. De NAVO-top, bijgewoond door de Turkse premier Ulusu, nam de Rapid Deployment Force in bescherming en gaf Turkije toestemming zijn grondgebied hiervoor open te stellen

Teneinde de voorbereidingen voor de stationering van de RDF in Anatolië te versnellen, brachten Generaal Rogers, Hoogste Commandant van de NAVO in Europa en Admiraal Crowe, Commandant voor de Geallieerde Zuideuropese krachten, in juni en juli 82 een bezoek aan Turkije.

----- SELFMOORD VAN EN MOORD OP TURKSE MIGRANTEN -----

- Een Turks inwoner van Zwitserland, Vahap Akın, verbrandde zichzelf op 21 juli 82 in Genève, uit protest tegen de Zwitserse overheid, die weigerde om zijn vrouw het land binnen te laten toen ze op de luchthaven van Genève aankwam om haar man te bezoeken. Na andere Europese landen stelde nu ook Zwitserland de visa-eis in voor Turkse burgers.

- Twee dagen later pleegde een Turkse jongen van 14 in het distrikt Aksaray zelfmoord door het drinken van een anti-parasiet produkt, nadat zijn vader hem vertelde dat de Duitse overheid hem niet toeliet de jongen mee te nemen naar Duitsland.

- Een zevenjarige Turkse jongen, Kerim Güldüren, werd door 2 Duitse jongens gedood. Zij hingen zijn lichaam aan een kraan na hem gewurgd te hebben.

- Op 26 juni opende een jonge neo-nazi, Helmut Oxner, in volle straat het vuur, roepend "Lang leve het nationaal socialisme, ik ga een paar Turken doden..." Hij schoot 3 buitenlanders dood. Een Turks arbeider werd bij het incident gewond.

- In Giessen, Duitsland, werd op 30 juni een 14-jarig Turks meisje, Febriye Baylar, gewurgd.

- Op 13 juli vond men in Dinslaken, Duitsland, het lijk van Muhammet Kaya, een 9-jarige Turkse jongen die vermoord werd.

- Op 14 juli sloeg een groep neo-nazi jongeren een Turks arbeider, Tefvik Gürel, dood.

- Op 22 juli staken in Waalwijk, Nederland, ongeïdentificeerde personen een Turks café in brand. De eigenaar, Hasan Teker, vader van 4 kinderen, stierf in de vlammen.

- In het Duitse Frankfurt pleegde een 42-jarige Turkse arbeider, vader van 3 kinderen, zelfmoord door op-hanging. Hij was reeds geruime tijd werkloos.

Hier volgen nog andere aanvallen op Turkse burgers in verschillende steden in de loop van de laatste 2 maand:

- 4/6, Leutkirch, Duitsland, een Turkse vereniging werd aangevallen door rockers.

- 7/6, Berlijn, een 13-jarige Turkse jongen, Bekir, werd door een Duitse jongen gewond met een pistool.

- 22/6, Ratingen, Duitsland, Duitse jongeren vielen 3 Turkse families aan met kettingen en sleepten een vrouw, Meryem Dogan, voort.

- 24/6, Hamburg, 6 nazi-jongeren overvielen de wagen van een Turkse familie en sloegen een arbeider, Sezai.

- 8/7, Antwerpen, België, de Turkse moskee werd aangevallen en vernield door onbekende personen. Eerder werden reeds 2 andere Turkse moskees, in Beernem en Antwerpen, overvallen.

- 21/7, Rüsselsheim, Duitsland, een Turks arbeider, Hüseyin Onurcak, verloor een oog bij een overval van Duitse racisten die een luchtdrukpistool gebruikten.

- 22/7, Neumarkt, Duitsland, een Duits journalist die kritiek leverde op de anti-Turkse campagne, werd door Duitse neo-nazis bedreigd.